

Членъ 275). Всѣки единъ кредиторинъ, до гдѣ си не прѣдстави единъ записъ, за че ся е испытало и потвърдило спорядъ закона количеството което иска, намѣстницитѣ не сж позволени да плащатъ (да даватъ) пары. Такъвъ прочее дългъ, който ся е испыталь и потвърдилъ, когато ся даде съ възложеніе (джиро) отъ странж на търговско-сждилищніятъ чиновникъ, или ся исплати отъ намѣстницитѣ, тѣ ще забѣлѣжатъ това нѣщо въ записътъ когото иматъ кредиторитѣ. А ако немогътъ да си прѣдставятъ записътъ, по основаніе на рапортътъ, който съдържава припознаніето и потвърденіето на дългътъ, отъ търговскіятъ чиновникъ зависи, да даде позволеніе за да ся платятъ искаемитѣ пары; на всякакъвъ начинъ обаче, кредиторитѣ слѣдъ като си земътъ паритѣ които искатъ, трѣбва да подпишатъ и да забѣлѣжатъ въ расподѣлителніятъ теѣтеръ, че ся е издѣжилъ дългътъ на испадналіятъ.

Членъ 276). За расподѣленіе имението на испадналіятъ, съ общо съгласіе на кредиторитѣ (ако стане нужда) може да ся повика и испадналіятъ, па за да стане едно спогожденіе за неразглѣжданитѣ еще нѣкои правдини и тжжи, или за всичкитѣ, та да ся свърше работата, или да гы оставятъ върху другито, явно е че кредиторитѣ иматъ право да искатъ позволеніе отъ търговското сждилище, и въ тоя случай, намѣстницитѣ трѣбва да направятъ потрѣбнитѣ записи. А за да искатъ да стане едно засѣданіе, въ което да поразсждятъ за нѣкои си работы, допростено е на всѣки единъ кредиторинъ, да ся отнесе до опрѣдѣленіятъ търговско-сждилищни чиновникъ.